

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 01.07.2008. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз,**
- **браниоци оптужених, адв. Мирјана Несторовић, адв. Ненад Војиновић, адв. Вељко Ђурђић, адв. Милан Бирман, адв. Палибрк Драган.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте? Приправник, добро.

Нису приступили:

- **браниоци оптужених Чукарић Слађана, адв. Владица Васиљковић и оптуженог Нишавић Милорада, адв.Татомир Лековић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јавља уместо Владице? Да ли сте сагласни, оптужени Чукарић?

На данашњем главном претресу оптуженог Чукарић Слађана браниће адв. Вељко Ђурђић, а уз сагласност оптуженог Чукарић Слађана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Татомира Лековића, ко се јавља?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Адвокат Драган Палибрк, ја ћу га и данас мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни?

Оптужени Нишавић Милорад је сагласан да га на данашњем главном претресу брани адв.Палибрк Драган.

Није приступио ни адвокат Фолић Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Мирослав, да је сагласан?

На данашњем главном претресу оптуженог Петковић Мирослава браниће адв. Милан Бирман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милисављевић Миливоје, да ли је ту и Југослав Јовановић?

Присутни су и сведоци Милисављевић Миливоје и Југослав Јовановић.

Нису приступили сведоци:

Вујичић Мирко, који је позван преко СУП-а Панчево,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али смо обавештени да неће доћи данас, због одмора, па смо уместо Вујичић Мирка позвали сведока Југослава Јовановића.

- **сведок Бериша Ђељадина није приступио, нема доказа да му је позив уручен,**

- сведок Бериша Грамос, је позив примио лично преко поште, а позив који је упућен преко УНМИК-а, нема никаквих информација,
- сведок Неби Морина је позив примио лично преко поште.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслушају сведоци Милосављевић Миливоје и Југослав Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведока Милосављевић Миливоја. Дobar дан, господине Милосављевићу. Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Милосављевић Миливоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени које године?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: 1958.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Од оца Дамјана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Место Вуча, општина Лепосавац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Тренутно у Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Тренутно незапослен, иначе радио сам у МУП-у од 1977. до 2006.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша адреса?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Крушевац, Вулета Качаревића бр.36.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте, господине Милосављевићу, позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања, уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Дакле, дужни сте све да нам испричате, не смете нам ништа прећутати. Да ли Вам је то јасно?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани 24.05.2005. године од стране заменика тужиоца за ратне злочине у просторијама Тужилаштва за ратне злочине у Београду, дакле овде. Да ли се сећате тога?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Сећам се, јесте, био је тужилац Драгољуб Станковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете нам испричати где сте били почетком 1999. године, које послове сте обављали, какве дужности сте имали?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па, ја сам 1995. постављен за шефа одсека за сузбијање општег криминалитета. Ту ме и затекло ово ратно стање 1999. године и на том радном месту сам био до августа месеца 2006. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Призрену, СУП Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: А касније измештен у Крушевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, од момента када је објављена ратна опасност, да ли се налазите и даље на том месту, да ли је тако?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да, да и даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте имали неке одређене, да ли сте имали нека одређена упутства како треба поступати у тим ратним условима?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па, када је почело ово ратно стање, ми смо се изместили на резервне положаје, значи напустили смо полицијску зграду СУП-а Призрена и имали смо наш положај у основној, односно музичкој школи, то је у једном српском делу код Каљаја и радили све остале редовне послове, значи ми смо били задужени за оперативно-увиђајне послове, оно што је нама припадало по систематизацији, значи вршење увиђаја, почев од крвних сексуалних деликата, па до оштећења туђе ствари, значи радили смо малтене све, оно што се тиче имовинског деликта, некада и око тероризма, а углавном је рађено по упутству и уз консултације истражног судије надлежног суда, да ли окружног или општинског и тужилаштва, нормално. Значи, био је ту од крвних сексуалних деликата па кажем до и све што је рађено у том периоду, говорим за и пре бомбардовања и након бомбардовања, све је систематизовано, лично сам ја у томе учествовао, радио сам у једном тиму, били смо у МУП-у неких петнаестак дана, значи од оштећења туђе ствари, до убиства и тероризма, сваки је досије систематизован, сложен и по датуму и по периоду, тако да смо га учинили лако употребљивим за коришћење и све се то налази у згради Секретаријата Призрен у Крушевцу, а копије тих докумената су у МУП-у, значи остављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у то време у тим ратним условима још обављао увиђаје?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Кажем, око увиђаја смо вршили ми из одсека за сузбијање општег криминалитета, да само појасним, одсек за сузбијање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније мало, питам Вас, по имену да набројите, ко је обављао увиђаје, марта 1999. године, рецимо, тада када је објављено ратно стање?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ако мислите на увиђаје са смртним последицама, ако сте на то мислили, радила је линија рада, ми смо имали у одсеку линију рада за сузбијање крвних сексуалних и саобраћајних деликата. Ту смо имали три, односно повремено убацивали и четвртог извршиоца, то су људи са искуством, конкретно Мустафи Елез, Зоран Марковић, Срба Марковић и Никола Љубисављевић једно време. Значи, то је та линија рада, тако смо је ми звали за сузбијање крвних сексуалних и саобраћајних деликата. И они су вршили увиђаје код свих догађаја са смртним последицама, искључиво они, нормално њих су пратили и криминалистичка техника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, како су они били обучени, да ли су имали униформе исто или не?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не, не, ми смо радили сво време у цивилу, с тим што смо начелник Милан Петровић нам је обезбедио неке, како да их назовем, прслуке, то су обични платнени, са натписом «криминалистичка полиција», тако да би били обележени када вршимо увиђај евентуално од неке ватре од стране полиције или војске која би могла да нас на довољној удаљености идентификује и види да смо ми, значи писало је «криминалистичка полиција» и мислим ОКП, нисам сигуран, да Вас не слажем, али су то били плаве боје са белим натписом, ето то смо носили. Иначе, у цивилу смо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оружје, да ли су носили?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Имали смо ми лично наоружање кратко и оно дуго наоружање, значи углавном смо имали «хеклере», е сада не знам да ли је неко са имовинских деликата имао, али углавном «хеклере», то је била обавеза да се носи код изласка на терен, јер знате, Призрен је баш са свих страна био нападнут, тако да ето, ми смо вршили увиђај. Што се тиче крвних и сексуалних деликата на читавом подручју Призена. Међутим, за време рата и ратних сукоба, односно бомбардовања, имали смо и једног упућеног рецимо у Сувој Реци, мислим да

је био Никола Љубисављевић, слагаћу Вас, да је он са искуством на тим пословима и да је тамо он вршио увиђај, а тамо смо имали још једног оперативца и имали смо крим. техничара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био још од оперативаца?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Био је Златко Грковић, он је из Ораховца, иначе радио у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радио у то време?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па, он је био на боловању, верујте ми, да ли је баш у то време радио, био је и крим. техничар Тодор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Јовановић, тако је и упутили смо још два оперативна радника, што се тиче имовинских деликата је било доста тамо тих крађа, те разних машина, трактора и они су то ишли, документовали, одузимали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније, молим Вас.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Одузимали, кажем, било је и имовинских деликата, упућена и два оперативна радника који су радили имовинске деликте, па су ишли тамо и овај вршили те увиђаје, што се тиче, било је ту крађа, разних машина, алата, кућних уређаја, трактора, од стране Срба, тамо локалних, тако да су они ишли то одузимали и подносили пријаве и све смо то процесуирали, значи подједнако, како у Сувој Реци, тако у Призрену, тако у Ораховцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците од возила, шта сте користили?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ми смо имали «Заставе 101», мислим две или три, била је једна «Флорида», једна «Лада», не знам, «Лада Самара», чини ми се, али она се нешто, тако, три, четири возила, а крим. техника је имала полицијско возило са којим је ишла на увиђај и углавном се ишло и са тим возилом, ишло се и са овима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких камиона?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Реците, да ли Вам је нешто познато, везано за страдање породице Бериша у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па, да Вам кажем право, када смо овамо дошли, оно у почетку суђења, чуо сам за тај случај, али верујте, никада до тада пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког суђења?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Против Милошевића када је почело у Хагу и споменула се та породица Бериша да су тамо настрадали неки Албанци, али верујте ми, ни дан-данас ја не знам где је то, где се то десило, ето од тада сам први пут чуо за тај случај, иначе, када бисмо знали, ми бисмо одрадили увиђај. Па ми смо конкретно када сам био код Драгољуба, ја сам лично ишао у Пустом Селу, имали смо дојаву тамо да има око стотинак, деведесет и нешто лешева, отишли тамо, задокументовали, откопали пар тих места, пронашли лешеве, све задокументовали, сликали, обавестили тужиоца и добили од њега налог и ја сам урадио службену белешку, налог тужиоца и истражног судије и добио налог о даљем поступању, па урађена ексхумација и тако даље и сахрана и све, значи, да смо знали и тај случај би одрадили, исто као и Пусто Село што смо одрадили, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се сачињавали извештаји приликом обављања увиђаја?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Знате како, рађени су, све зависи од случаја, некада се радила кривична пријава, некада се радио само извештај о неком догађају, ако се ради о повређивању, код НАТО бомбардовања рецимо радили смо само извештаје, али све је то рађено у склопу инструкција окружног тужиоца односно истражног судије. Јер ми изађемо на лице места и онда утврдимо, имамо дојаву да се десио неки случај, обавестимо истражног судију и тужиоца и ми смо инсистирали да истражни судија и тужилац увек изађу на увиђај код смртних последица, међутим, то се увек није десило, некада је судија излазио, некада није, па нас је овластио да ми извршимо увиђај по његовом овлашћењу. Али нама је одговарало да изађе истражни судија, јер просто он ће сачинити записник о увиђају, одлучиваће о многим стварима на лицу места да га ми касније не бисмо контактирали, али ако не би изашао, на усмени налог или писмени налог, ми смо одлазили, извршили увиђај, обавестили истражног судију и тужиоца о догађају, већ са лица места, значи да ли преко шефа смене, који је све то организовао, или је увиђајна екипа мени радиовезом јавила да на лицу места имамо то, то и то и ја обавестим тужиоца и истражног судију и од њега добијали налоге и упутства око даљег поступања, да ли ће се радити спољашњи преглед или ће се радити комплетна обдукција, ко да ради, ко ће сносити трошкове, предати породици ради сахрањивања, или, пак, ако, дешавало се рацимо, ратно стање да не можемо наћи никога од породице, а

онда смо по налогу истражног судије, односно он је давао налог и Јавном комуналном предузећу али опет смо ми све то пропратили да се правилно сахране на том и том месту. Чак смо водили рачуна, рецимо, да буду сахрањени, ако су Муслимани, да им глава буде окренута у равном положају, са испруженим ногама и рукама и тако даље, значи о свему се водило рачуна, али искључиво све по налогу истражног судије, односно тужиоца. На крају крајева, он је и сносио трошкове и када бисмо позвали ми Јавно комунално или обдуцента, он не би радио, ако нема налог истражног судије, јер би то морао неко да плати, а ми тај фонд нисмо имали, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, марта месеца 1999. године, да ли знате за неки увиђај у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Марта месеца? Па, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, од почетка бомбардовања, да ли Вам је познато да је вршен неки увиђај, да је било неких лешева у Сувој Реци, да ли Вам је било шта познато?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Баш марта месеца, не могу конкретно да се сетим неког увиђаја, али било је увиђаја, малтене свакодневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако не можете да се сетите када, али рецимо за Суву Реку, да ли памтите неки увиђај који је био обављен, неvezано да ли је март, не можете да се сетите очигледно?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ја се сећам, једном сам био у Сувој Реци када је бомбардован један угоститељски објекат у близини стамбених зграда код «Балкана», ту у близини, али то није био март, то је било много касније, мислим чак и почетком маја месеца. Ја сам тада отишао са екипом, па смо се вратили, јер су НАТО авиони поново гађали, па смо по други пут отишли и извршили увиђај, али било је стално увиђаја, ја сада конкретно стварно не могу да се сетим. Мислим, све што смо радили, и за Суву Реку и Ораховац и Призрен, постоји уредно систематизована документација, сада, било је тих увиђаја свакодневно, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Мојсић Никола?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Мојсић Никола је оперативни радник, радио је на сузбијању кријумчарења наркоманије и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је конкретно рекао да сте га Ви упутили да иде на увиђај и рекли сте да узме дуго наоружање, да иде са колегама и мисли да је

то био Гогић Љубиша и Љатиф, није могао да се сети презимена, конкретно за Суву Реку.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Могуће је, ја не искључујем ту могућност, ми смо слали, кажем, како сам ја био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је баш везано за тај март месец 1999. године, конкретно има задокументовано да је то 30. марта био увиђај. Да ли Ви имате неко сазнање, предочавам чисто ради подсећања.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не могу, верујте ми, да кажем ни јесам ни нисам, могуће је да сам га упутио, јер ако нас је Сува Река обавестила да има неки догађај, сада стварно не могу да ни потврдим, ни негирам, одлазили су оперативци. Нисам га сигурно сам упутио, и ако сам га упутио, ја сам имао свог начелника, мој одсек није самостална организација ни јединица, значи ја сам у склопу одељења криминалистичке полиције, о свему одлучује мој начелник. Стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је овако више уопштено, али конкретно Вас питам за Суву Реку, ево рецимо сведок Гогић Љубиша, такође каже – «У Суву Реку упутио га је стрешина», дакле Ви, Милосављевић Миливоје.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Могуће је, највероватније да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да Вам предочим, можда ћете се присетити.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он описује како је то било, не може да се сети тачног датума, од старешина га је обавестио да треба да иде у дежурну службу ОУП-а Сува Река, да се тамо јави, да ће му бити додељена пратња и рекао је да у околини има неколико жртава, односно убијених људи, треба да се одради увиђај. Да ли Вас то нешто може евентуално подсетити?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Могуће, не знам, стварно не могу да се сетим, ја не негирам, највероватније, али за Суву Реку ми смо имали тамо оперативце који су вршили увиђаје, чак сам ја имао једну примедбу и то сам констатовао, Сува Река када нам достави неку документацију видео сам белешку да су из цивилне заштите излазили тамо на лице места, проналазили неке посмртне остатке, па их са једног места носили на друго место, па тек онда обавештавали дежурну службу, па наша екипа изађе, врши ту увиђај, па настане читава збрка, нађени овамо, па донети, па зашто су их они померали, ако су их ту нашли, нека нас обавесте,

нека остану ту, да ту завршимо увиђај где јесу, ето отприлике тога се сећам, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време бомбардовања, када сте Ви били у Сувој Реци, први пут када сте били?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И због чега?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Сећам се када је ово било бомбардовање, овог објекта, «Балкана», то је нека кафаница у близини «Балкана» ту, тада сам био и био сам још једном управо због ових што сам Вам рекао ствари, да је примећено то преношење лешева, па ме је начелник послао да одем да видим о чему се то ради, да то тако не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је послао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Начелник Милан Петровић. Ако су пронађени на једном месту, онда да нас обавесте, да се ту одради увиђај. А ако не може, мора да се сачека, да се створе безбедносни услови, да се место обезбеди, да се тражи појачање, ето отприлике, ја мислим да сам два пута био у Сувој Реци. Можда и три пута, али не могу да се сада детаља да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас је обавестио да се премештају лешеви, ко Вас обавештава о томе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па, они су слали нама документацију и ја сам кроз службену белешку видео да су из цивилне заштите померали те лешеве и онда ми је било то чудно, зашто би их они померали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Миљковић Милутин?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Он је из одељења полиције, радио је као инспектор, али мислим Миљковић да је био једно време упућен у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате зашто?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не бих знао, верујте ми, то већ превазилази, нисам о томе, ја нисам одлазио на колегијум начелника, тако да око тих ствари нисам у току.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, код тужиоца када сте били саслушани, говорили да сте слали неког оперативца Златка Грковића у Суву Реку, што сте и данас то потврдили и говорили сте о томе да сте послали и Љубисављевић Николу и још једног Муслимана Рахман или Расам, Расим да

обављају оперативне радње при увиђају у Сувој Реци. Ко је то Рахман, да ли је то Рахмани Ђезајим?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Рахмани Ђезајим, јесте, јесте, Рахмани Ђезајим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао неки надимак?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па, Ђеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђеза?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ђеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте њега послали у Суву Реку?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: То је било након бомбардовања, сада тачно верујте ми не знам, али бомбардовање је већ почело, значи после тога, не бих знао тачно, а Златка нисам ја упутио Грковића, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте то ни рекли, него рекли сте да је он био и пијанац, никакве вајде од њега, тако сте говорили о томе.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Скоро никакве вајде, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, питам Вас конкретно, да ли се сећате први пут када сте тог Ђезу послали у Суву Реку од почетка бомбардовања и зашто и да ли имате неки извештај?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Рекао сам Вам малопре да су се појавиле крађе тамо у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам за Ђезу.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Управо за Ђезу, Ђеза је радио у имовинском деликту, Ђеза је радио у имовинском деликту, у седишту Секретаријата, па је упућен тамо да око тих увиђаја. И мислим да је то добро радио и коректно. И ми смо имали доста и овај наших Срба, било је ту и полицајаца, поднете кривичне пријаве, чак је било и притвора управо око тих крађа и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: За Суву Реку и то поприличан број, ја мислим да смо имали негде око осамдесет притвора, за читаво подручје Секретаријата, а за Суву Реку било је неких двадесетак сигурно, ако не и више, притворских предмета, управо због тих крађа, на штету Албанаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте овај списак. Овде на овом списку налази се сведок «А», његово име немојте спомињати, заштићени је сведок, да ли га познајете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не, ништа ми баш не значи ово име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овај сведок «А» када је био саслушан у суду, поводом ових убистава породице Бериша, а које се догодило у пицерији он је говорио о томе како је дошао један камион, да су двојица били у неким кожним јакнама, са «хеклерима», да је један од њих био Ђеза Муслиман. Да ли је то Вама нешто познато?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Мени није, ја први пут чујем за ово, ово просто је немогуће, то је просто немогуће, не знам шта би он, зашто онда он није нас известио ако је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам, да ли је уопште направио неки извештај?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је усмено нешто обавестио да је долазио са камионом?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је имао прилике да види те лешеве, разумете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам то није помињао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ништа, апсолутно, значи ми све што смо радили, имамо формирану документацију, да ли је то извештај, кривична пријава, све је рађено у пет примерака, примерак иде аналитици, два примерка тужиоцу и истражном судији, шефу смене дежурне службе, који је организовао тај увиђај, па нас је обавештавао, обавештавао моју екипу која је била задужена, он је имао тачно распоред ко је дежурни из увиђаја. Ми смо морали, шеф смене је обавештавао истражног судију и тужиоца, јер ја нисам био нон-стоп ту, увиђај је вршен суботом и недељом и тако даље, када завршимо увиђај, по повратку враћало се и долазило шефу смене и кажу, урађено је то, то, то, увиђај извршила та и та екипа и ту се у том делу догађаја затвара тај круг, па на крају после шеф смене из уписника извлачи податке о поднетој кривичној пријави, «Ку» број или извештај, «Пу» број и тако даље. Значи, све је максимално по закону, чак смо ми инсистирали, десио се онај случај па нам погинуо судија у Сувој Реци, онда осетило се, они су редуковали своје изласке, па су смањили тамо изласке, иначе, ми смо инсистирали увек да судија изађе када имамо догађај са смртним последицама, без обзира о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, о томе сте нам говорили, ја сам Вас конкретно питала за Ђезу, о коме је говорио сведок «А».

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Никада, ништа судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто познато?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер он је децидирано рекао да је он био са још једним и ово све што сам Вам предочила, да је долазио камионом, да је ту био испред пицерије, то Вама ништа није познато?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Није, ништа ми није познато, верујте ми, ја и дан-данас не знам где се то десило, ја сам чуо то из штампе и кроз причу, али када смо дошли овамо. И дан-данас не знам где је то, не знам у ком је правцу, отприлике рештански пут, ето то сам сазнао, али тачно место не знам, верујте ми. И будите сигурни да сам ја лично сазнао за ово, ја бих га процесуирао, ја сам сачинио белешку и доставио тужилаштву за Пусто Село, све комплетно, шта сам тамо нашао, шта смо утврдили и све до краја пропратио и мере и радње, све по налогу истражног судије, исто и ово тако урадио, без гриже савести, па коштало колико коштало, али не, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете мало да нам опишете како је изгледао Ђеза у то време?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Како да Вам кажем, он је мало краћи, мало пунији, смеђи, шљампав онако, иначе добар радник, увек оцењиван добром оценом. Он ми је малтене носилац био и највећи број расветљених кривичних дела управо је он имао као Муслиман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли је он носио униформу тада у то време, дакле, мислим отпочетка бомбардовања, да ли је он носио неку униформу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он сада?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Мислим да је у Суботици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Суботици?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Пензионисан је и у Суботици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Нико из мог одсека није носио униформу, значи сем, рекао сам, како да их назовем, прслуци, али то су платнени били са ознаком «криминалистичка полиција».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте нам објаснили. Има ли питања? Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте посебно то рекли, али хајде да Вас питам, Љубисављевић Никола, да ли га познајете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да, да, познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он био?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Он је радио по решењу имовинске деликте. Иначе, радио је једно две године послове сузбијања крвних и сексуалних деликата. То га је начелник ту упутио и радио је једно можда и две, три године, можда и три године, не знам, али то је радио, те послове и са тим искуством је био упућен у Суву Реку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, он је овде саслушан 17. јануара ове године, тада је рекао да су сви чули, да су људи побијени у некој акцији у Сувој Реци. Па на поновно питање је рекао «чуо сам у Призрену непосредно после тога да је дошло до сукоба, да је побијен изван број људи», па нам је говорио о стотинама запаљених кућа у Сувој Реци и околини, па сада ако је он био неко ко је на тој одговорној функцији радио, како то да Ви као његов непосредни, ја сам схватио, руководиоца, не знате оно што су сви у Сувој Реци и Призрену знали?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па, не знам шта је он причао и шта је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, то су Вам предочавања, то је управо Љубисављевић Никола рекао, зато сам Вам ја и предочила била и за Ђезу и спомињао, дакле, управо то што Вам је тужилац предочио, 17.01.2008. године је рекао. Како је то могуће да Вам ништа није било познато, имајући у виду и ово питање тужиочево?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не знам шта је он рекао, али ја верујем, зашто он то тада није пријавио тај случај, него сада прича, јер ја не знам чему то. Акција је било на читавом подручју Суве Реке, конкретно полиција, колико ја знам, обезбеђивала је само ту главну улицу и пар објеката, ту смештаја полиције и не знам, чак је и полицијска станица у Сувој Реци била угрожена честим гранатирањем са минобацачима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али то није одговор на оно што сам Вас питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста уопштено говорите.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не знам ја шта је ово стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно одговорите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Слободно, ако не знате, реците не знам.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не знам, не знам, мени то није познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули за ове куће спаљене, ако нисте чули за ове побијене људе, онда за те куће спаљене, да ли сте то чули?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ја сам у Сувој Реци оно два пута када сам одлазио, ту и тамо, била је понека кућа запаљена, али да је то на хиљаде кућа, ја збиља не знам, ја нисам залазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам рекао хиљаде, нико није помињао хиљаде, помињане су стотине кућа у Сувој Реци и околини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да су то биле албанске куће.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Кућа је било спаљених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Али на стотине баш, то стварно не знам, ја сам прошао главном улицом, колико сам могао да видим, ту и тамо била је понека кућа оштећена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није рекао стотине, што се тиче запаљених кућа, била је можда једна или две, крајем марта и описује где.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, рекао је, Сува Река и околина, а са десне стране када се долази из Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са десне стране ту и ту, у некој махали горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било је запаљених неколико албанских кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то су биле албанске куће, знао је и распитали су се мештани, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, пошто је Сува Река и околина у надлежности СУП-а Призрен, а Ви неко ко је одговоран за те ствари, да ли Вам је то познато да су, па било једна кућа или стотине, исто, да ли имате неки извештај да је једна кућа запаљена у Сувој Реци и да ли сте нешто предузели по том питању?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Имамо извештаје, оно што је рађено, све је задокументовано и налази се у СУП-у Призрен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја Вас питам, да ли сте?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Има, ја не знам сада колико их има, има запаљених, оштећених, али то је у Сувој Реци, а села вани не знам и нисмо вршили увиђа по селима, тако да, полиција није могла да уђе тамо, а камоли ми оперативци у цивилу, мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А који је резултат тих истраживања ваших, ко је то запалио?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па, да Вам кажем, ми смо подносили некада кривичне пријаве против непознатих извршилаца за изазивање опште опасности. Чини ми се тада је био 187. члан. Некада је ишло и за оштећење, ако полеме само излог, али је ту било тешко радити и утврдити ко је сада извршилац у тим околностима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте сарађивали са неким из полиције Суве Реке да питате њих, ко је запалио те куће?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Прво, ми из ОКП-а, ја из одсека, нисам никакву везу са Сувом Реком имао, за време ратног стања, значи нисмо прво радили на истој тој вези. Сва обавештења која смо добијали из Суве Реке, добијали смо преко дежурне службе, значи наш шеф смене је обавештавао, иначе директне везе ми са њима нисмо имали. Ја сам био у Сувој Реци, али нисам могао да нађем рецимо Миљковића који је тамо био задужен у то време и нисам могао да се нађем са њим, јер нисмо имали везу, ми смо имали другу везу, а они су полиција имали две или три, не знам колико, неке њихове посебне везе, зато кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте сазнали за Пусто Село?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: То ме је обавестио начелник, јер сам заједно са начелником отишао за Пусто Село, Миланом Петровићем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како је он сазнао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ко је њега обавестио, не знам, да ли је неко звао из штаба, збиља не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из ког штаба?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Штаб МУП-а у Приштини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је био у том штабу у Приштини?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Тада је био руководилац, колико се сећам Сретен Лукић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само гласније.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Мислим, Сретен Лукић је био руководилац, а не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, како сам схватио из штаба у Приштини, Ви сте обавештени да се десило Пусто Село?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није он обавештен.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Мене је начелник Милан Петровић обавестио да имамо неке лешеве у Пустом Селу код Ораховца и да треба да одемо да видимо. Ми смо са два возила, читава екипа отишли тамо да видимо, видели да у два реда има гробова, па смо онда то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, када буде Пусто Село, онда ћемо о томе. Хвала Вам, немам више питања.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Молим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисам сигуран да ли је одговорио, па се извињавам унапред. Где се изместио, да ли се изместио овај СУП Призрен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У музичкој школи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где је био измештен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У музичкој школи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, а шта је било у касарни, да ли је ту био неки део СУП-а?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да Вам кажем, познато ми је да је ту био један објекат смештаја полиције, али која је полиција горе била упућена, која, верујте ми, не знам која полиција.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате да је бомбардована, да ли сте чули да је бомбардована?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Јесте, јесте, бомбардована.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И шта је било?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ја мислим првог дана, да ли 24. увече, ту су погинула два полицајца, односно припадници резервног састава.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је вршио увиђај СУП?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Нисам ја.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не Ви него СУП Призрен?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Вршили смо увиђај, јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па, да ли је био Мустафи Елез, неко по овој линији рада, да ли Зоран Марковић, мислим да је Мустафи Елез био на том увиђају, оперативни радник у сузбијању крвних и сексуалних деликата и ја сам их обишао док су вршили увиђај на можда три минута, а са задње стране јер се тада покушавало да се извуку тела, односно два полицајца, један је био доле затрпан, покривен оном плочом, и онда смо прекинули увиђај јер су авиони, НАТО авиони из Албаније већ кренули према овом подручју.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли Ви познајете потпуковника, пуковника Митровића, начелника 37. одреда?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Митровића ја сам виђао у згради СУП-а, он је долазио, али која су његова задужења била конкретна, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте га видели тада када је био тај увиђај?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ја сам можда три минута био у тој касарни, не сећам се, то је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мустафи Елез он је и рекао да сте Ви били у касарни када је вршен увиђај?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Био сам, али само да их обиђем, три минута и прекинули смо увиђај.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја питам, да ли је видео Митровића?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не могу да се сетим ни да сам га видео, ја мислим да нисам, али не знам, стварно не бих да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли сте имали нека посебна упутства за ратно стање, за рад у условима ратног стања?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Имали смо, тај закон, односно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мислим, да ли сте имали неки конкретни састанак?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ма, ништа посебно, сем упутства да смо сви добили онај, како се зове, подсетите ме, везано за поступање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обрасци?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Нису то обрасци, књижица она мала, оно што је полиција добијала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петровић Милан, он је говорио да су обрасци поступања били, постојали исти и у марту и у мају, значи, увек у исто време.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али, не, не, он не говори о томе, он нешто друго говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И говорио је о томе да су постојале одређене инструкције. Које су то инструкције, за које Ви инструкциј знате?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Судија, да заврши ово што сте га прекидали.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Инструкције да се максимално, законито поступа и у ратним условима. Стотину пута је речено мени на састанку код Милана Петровића, стотину пута, свакодневно, на јутарњим састанцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у тим књижицама, шта је то?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Какве су књижице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: То су оне мале књижице где је само прочитано оно како да се понаша у случају рата, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Према коме, како, да се склони или шта или према цивилима?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Уопште у ратним условима, сада ја се и не сећам шта је ту писало, нека мала књижица је била ту и да се максимално законито поступа и у ратним условима са лицима, са стварима, са имовином, да се штити подједнако српска и албанска имовина и сва остала имовина.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да сте били за време бомбардовања неколико пута, два пута или три пута у Сувој Реци.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Можда два пута.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте приметили неко исељавање грађана у већем броју?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да Вам кажем, одмах се кренуло са тим колонама, из правца Суве Реке, из правца Ораховца, неки су ишли тамо, неки се враћали овамо, Бог једини зна куда су ишли, отприлике према Албанији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате зашто?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: А неки су се враћали овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто су ишли, да ли знате, да ли сте се распитивали, због чега су се створиле све те колоне, зашто напуштају?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Највероватније због тих НАТО бомби, оне су стално падале и то је била претња не само за Србе, они су били и Албанце и све редом, мислим, то је био страх, НАТО је изазивао страх код комплетног становништва тамо, не само код Срба.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, овај.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Те бомбе су, извините, НАТО бомбе су падале и у албанска села и у самом граду Призрену, у ромском насељу, не једна него две и тако даље.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ово, да је било пљачки неких продавница, радњи, радионица на територији Суве Реке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је било.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Било је тога, било је тога доста и ми смо то процесуирали, подносили кривичне пријаве чак, кажем, деведесет и нешто притвора је било, говорим за Србе и за.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када, у време ратног стања?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: У време ратног стања, има тога, ту нема шта.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: И кажем, ми смо предузимали мере много ригорозније него у мирнодопским условима и то је чињеница и зато постоји документација.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вас најпре питала, Ви сте код истражног судије рекли да сте били само један једини пут у Сувој Реци тада када сте вршили ту контролу документације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите код тужиоца када је био саслушан?

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, извињавам се. Кажете, још једном када је бомбардован онај објекат, па можда и трећи пут.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Исто ово што кажем сада овде, пред овим већем, то сам рекао и код Драгољуба. Сада, шта је ушло у записник, ја верујте нисам ни прочитао када сам добио тај записник, потписао сам га. Исто ово што кажем сада, исто сам и тада рекао, Драгољуб је жив. Верујте, немам.

НАТАША КАНДИЋ: Данас, нисте нам рекли тада сте значи рекли да овај Ви ту контролу вршите и са Миљковићем, па он напушта тај Ваш састанак, па остајете са Тодором Јовановићем. И онда значи констатујете да је било премештање, да је цивилна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујем питање.

НАТАША КАНДИЋ: Питам, да ли тада када констатује да је било премештања посмртних остатака, да ли пита Тодора Јовановића, који је члан те увиђајне екипе и ради са члановима Вашег тима увек ту?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Приговорам, приговарам, интерпретира пуномоћник оштећених нешто што сведок није рекао ни контекст. Из прегледа документације закључио је да цивилна заштита када дође на лице места, пронађе лешеве, пребаци их па онда позове увиђајну екипу и онда је он због тога реаговао, а господина Миљковића је употребио у контексту када иде у Суву Реку није могао ни да га нађе где је, уопште није у вези са концептом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако сте рекли. Ви сте били.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Транскрипте.

НАТАША КАНДИЋ: Ево, дословно, ја ћу да цитирам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А Ви изјаву читате? Не, не, извињавам се, ово сам ја реаговао на његово данашње излагање, не на изјаву коју је давао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте позвали Јовановић Тодора да донесе документацију и евиденцију и заједно сте прегледали.

НАТАША КАНДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Миљковић је убрзо изашао, јер је имао своје обавезе, а Ви сте заједно са Јовановићем то прегледали.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ја сам схватила да је било питање, да ли сте коментарисали са Јовановићем?

НАТАША КАНДИЋ: Пошто тада констатује то премештање, питање је, да ли он пита за неко објашњење Тодора Јовановића, с обзиром на чињеницу да је Тодор Јовановић стално у тим увиђајним екипама и увек ради са члановима тима из Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте нешто уопште разговарали о томе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ја сам питао Тодора како се то десило, Тодор не зна, он излази по позиву и ја сам, мени је циљ био да Миљковића упознам око тога, да видим да ли је Миљковић био упознат са, да командир Репановић око тога они поведу рачуна, договоре се са тим ко упућује ту цивилну заштиту, да се то убудуће не дешава. То што се десило, десило, не можемо да исправимо. Ми смо и поред тога завршили тај увиђај, сахранили.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли сте Ви разјаснили о ком премештању, са којих локација?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Детаље верујте не знам, неких локација на подручју Суве Реке.

НАТАША КАНДИЋ: Објасните нам мало више, шта Ви то прегледом, шта пише у тим папирима, документима, па Ви утврђујете да је било премештања?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Пише у тој белешци, приликом изласка на лице места, да су лешеви затечени ту и ту.

НАТАША КАНДИЋ: Где ту и ту, где ту и ту?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: У извештају, белешци коју је сачинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли се сећате где су затечени лешеви, па померени?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да ли је то Семетиште, да ли је то према Мушотишту негде, збиља не знам, али није у Сувој Реци, то је било ван Суве Реке. Сада места, постоји документација око тога, постоји и та белешка.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате, ко је потписао тај извештај који сте Ви читали, тај папир или шта је то било?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па, не бих знао, да ли је то потписао, мислим да није Тоша, да је неко од тих ко је био тамо на увиђају.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили да су задужени за евиденцију били начелник ОУП-а Сува Река, Добривоје Витошевић и Миљковић Милутин, који је послат као испомоћ из СУП-а Призрен у ОУП Сува Река. Какве су то евиденције којима су они били задужени?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не знам какве евиденције.

НАТАША КАНДИЋ: Можда најпре, пазите, извештај са увиђаја прави, ко, онај ко води, врши увиђај?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Евиденције води ко није у седишту Секретаријата.

НАТАША КАНДИЋ: Ко врши увиђај?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Нормално, имају и они неке своје евиденције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али Ви сте код тужиоца то изјавили, задужени за ту евиденцију били су начелник ОУП-а Сува Река и Миљковић Милутин.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па, знате како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком контексту, за коју евиденцију сте мислили?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Мислио сам за везано за лешеве, конкретно то ме интересовало, да они поведу рачуна и тада сам им рекао, «водите рачуна, овде неко премешта, не знамо због чега, али се неке ствари дешавају тамо које нису природне, нека остану тамо где јесу», у том контексту сам рекао да поведу рачуна, да са тим који шаље, не знам ко је слао те из цивилне заштите, нека се скрене пажња да то убудуће не чине, ето у том контексту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви написмено то урадили, нешто, да ли сте написмено констатовали?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некоме, ко је Вама надређен, да ли сте Ви некоме поднели?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: И упознао сам мог начелника Милана Петровића, не писмено, него усмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усмено?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Али, коме Ви то кажете, немојте више да премештате или премештате, коме Ви то кажете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: То сам Тодору објашњавао и Миљковићу, да Миљковић као руководилац, старешина тамо оде до цивилне заштите, ко њих тамо шаље, њиховим старешинама да им каже да то не чине убудуће, у том контексту и Репановић као командир станице.

НАТАША КАНДИЋ: Нисам чула, да ли сте командира Репановића упознали са тим?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ја не знам да ли је долазио у то време, то је било седиште у једној кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то сам хтела да Вас питам, где сте долазили то када сте били у контроли, где сте били?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: У једној кући, негде на средини те главне улице, са леве стране пута, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде у односу на полицијску станицу, где је та кућа?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ако се крене из правца брда Дуља, полицијска станица остаје лево, па још једно двеста метара са десне стран или стопедесет метара, ту су били у једној кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из правца Призрена?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па, из правца Призрена, мислим да се пређе онај «Балкан», па од «Балкана» неких стотинак метара са леве стране и о томе сам упознао Миљковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било средином априла или маја, да ли је тако, почетком маја када сте били у обиласку?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Датуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте тако изјавили код тужиоца.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Највероватније да је тако и то је 2005. године давана изјава.

НАТАША КАНДИЋ: Само још да разјаснимо, мислим да сте рекли, али да прецизирамо, да ли сте Ви сачинили неки извештај о томе, о том свом налазу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није, да је усмено обавестио.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Нисам, упознао сам мог начелника, упознао Миљковића.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, по правилима рада Ваше службе, како је требало реаговати у односу на то што сте нашли?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Лепо, исто као што сам овај пут поступио, значи упознао старешину.

НАТАША КАНДИЋ: С обзиром, да ли је требало да направите писмени извештај или је било довољно?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Можда сам и писао неки извештај, ја сада не могу да се сетим, то би ми требало много времена, ја збиља не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ја Вас питам даље, Ви кажете да сте о сваком увиђају достављали извештај и СУП-у Призрен и свом начелнику и да је, када су престале телефонске везе, да сте Ви по куриру слали у штаб МУП-а у Приштини.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли у вези са овим налазима, да ли знате, да ли је било слања неког документа у штаб?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не знам, верујте ми, то начелник шаље према штабу и према МУП-у, да ли је он слао, не знам, ја се сада овог момента не сећам, али су сигурно били упознати, свакако, али на који начин, збиља не знам. Штаб је морао бити упознат са свим тим дешавањима, па и о овоме, у то сам сигуран, а сада, да ли смо слали неки извештај, да ли је у склопу неке депеше, отприлике та појава констатована, сигурно јесте, а сада у ком облику, да ли је извештај, да ли је депеша, не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је било реферисано са обављеног увиђаја, евентуално да је било неких изгорелих лешева у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки случај, па се не сећате или је било више случајева?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не могу сада да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас конкретно зато што је Мојсић Никола рекао да након сваког извршеног увиђаја да Вам то изреферише и после се сачине и службене белешке, па мислим ако је било неких сагорелих лешева, мислим да је то нешто што се не заборавља, зато Вас питам, да ли се сећате?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не сећам се да је било, не могу сада да се сетим, збиља не знам, могуће је да је реферисао некое другом, можда, често се деси да дође са терена, а да ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, конкретно је рекао Вама.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не сећам се да ме је о томе обавештавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Но, свеједно, документација постоји и кажем, све што смо радили, три минута ми треба сваки документ да нађем, читава 1998. до данашњег дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има питања?

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам данас овде да сте увек у вези са значи увиђајем, ако је значи извршено кривично дело, да сте подносили кривичну пријаву или сте писали извештај и онда сте то поменули у вези са овај Пустим Селом. Шта сте Ви урадили у вези са Пустим Селом, писали извештај или поднели кривичну пријаву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега, само реците, због чега?

НАТАША КАНДИЋ: Зато што хоћу да питам, пошто је он сам поменуо Пусто Село, да видим шта је било у вези са овим премештањем и да ли има још неког случаја, примера?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да је у вези Пустог Села достављен извештај, за сваки леш појединачно и генерално збирни извештај за све Окружном јавном тужиоцу и истражном судији Окружног суда, мислим да је извештај, 99%.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли Вам је познато, да ли је тада неко поднео кривичну пријаву?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: То је ствар, то је ствар била тужилаштва, да Вам кажем, ми имамо.

НАТАША КАНДИЋ: Како, молим Вас, па не подносите.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Дозволите да Вам објасним. Када смо упознали тужиоца, сигурно имате у предмету једну белешку коју сам ја потписао, истражни судија, односно тужилац ми је дао јасан налог како да поступам, да ли да се изврши ексхумација, да се изврши идентификација, ексхумација и сахрањивање како, где и на крају да се тужилаштву достави извештај. У писменој форми, налог истражног судије, односно тужиоца, по томе смо поступали и став је тужилаштва био да се достави извештај.

НАТАША КАНДИЋ: Да Вас питам, да ли сте, да ли је поднета, да ли је МУП поднео кривичну пријаву, да ли је СУП поднео кривичну пријаву?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ја Вам кажем да смо поднели извештај, један збирни за све и за сваки леш појединачно.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видим сада следеће питање.

НАТАША КАНДИЋ: За Пусто Село или нешто друго. Да ли можете да нам наведете још неки пример гробница, налажења лешева да сте Ви поднели извештај или подигли кривичну пријаву?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ја извештај нисам подносио и нисам вршио увиђај, а моји оперативци су.

НАТАША КАНДИЋ: Ваши оперативци.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Много тих увиђаја извршили, много извештаја и кривичних пријава поднето, тако да конкретно не могу да се сетим сада, али за све што смо радили, постоји документација.

НАТАША КАНДИЋ: Како сте се сетили Пустог Села?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Е то је карактеристично, деведесет и нешто лешева је било и ја сам био укључен од првог момента до задњег момента, тако се сећам, баш је карактеристично.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, само ми реците, да ли знате, да ли је та гробница показана на телевизији?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не знам ја да ли је то гробница, ја кажем лешеви у два реда. Да ли је било на телевизији, телевизија није радила тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Лешеви у два реда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите даље питање везано за Суву Реку.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, само ме занима, пошто сте у том тиму, односно водите тај тим и имате своје оперативце, да ли Тодор Јовановић, да ли он Вама подноси извештај са увиђаја или и Вама и свом старешини?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Он извештај подноси свом старешини. Његов је старешина Миљковић и Репановић, а они прослеђују пропратним актом нама, СУП-у Призрен, мој начелник потписује те извештаје и прослеђујемо даље према тужилаштву. То је та процедура.

НАТАША КАНДИЋ: Ко прослеђује штабу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Извештај, кривичну пријаву, било шта, целу документацију што је нама Сува Река доставила. Значи, он је доставио свом старешини, он пропратним актом на неки начин контролише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је његов старешина, Јовановићу, ко му је старешина?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Начелник ОУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник, рекли сте Репановић, зато Вас питам.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Начелник ОУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био начелник?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Тада је био, био је Добри Витошевић у то време, али је Миљковић упућен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, када је Миљковић упућен, да ли се сећате?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Знам да је упућен, да ли одмах након бомбардовања, негде у то време, збиља не знам, слагаћу Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Мене само занима још нешто – рекли сте нам да сте били на локацији Пустог Села, да сте били на локацији у Сувој Реци, тамо где је НАТО бомбардовао објекат поред хотела «Балкана» и да ли можете да наведете још неку локацију на којој сте Ви били, а да је било већег броја лешева, жртава, ето?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па, на терену, не сећам се, сећам се да је било лешева допремљених са границе који су горе терористи изгинули.

НАТАША КАНДИЋ: Одакле, са?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Границе према Албанији тамо, тих лешева се сећам, али то је већ било допремљено у капели.

НАТАША КАНДИЋ: Одакле ти лешеви, где су били ти лешеви, где су допремљени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Па, молим Вас да знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто молим Вас, молим ја Вас да се сконцентришете, конкретно да поставите питање за Суву Реку, а не сада да истражујемо све где је он, његова сазнања о свим лешевима, немојте тако.

НАТАША КАНДИЋ: Мени је тешко да се концентришем на ово, ако имамо упорно понављање од свих сведока да знају само за једну локацију Пусто Село, зато што је та локација пуштена, овај, објављена преко телевизије и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао како је запамтио за Пусто Село.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, ту на подручју, на територији СУП-а Призрен постоји још десет масовних гробница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његово сазнање, он о томе говори и рекао је да је то било карактеристично и зато је споменуо Пусто Село, јер је био велики број лешева.

НАТАША КАНДИЋ: Ја мислим да је овде карактеристично да они сви причају научену причу и да ћуте, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш приговор, то је Ваш приговор на исказ сведока.

НАТАША КАНДИЋ: Ви водите увиђајну екипу, да ли можете да наведете још неку локацију на којој је било масовних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање, нећете одговорити.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ако ми судија дозволи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одбија се одговор. Следеће питање.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, одбрана?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А зашто не може питање да ли зна за још неке сем Пустог Села?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, рекао је да се сећа још код Албаније, код границе и више се не сећа, то је његово.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нека одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је, то је чега се сећа.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли можете да нам објасните, Ви сте рекли да сте били шеф Одсека за сузбијање крвних и сексуалних деликата?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Него?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Шеф Одсека за сузбијање општег криминалитета.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Општег криминалитета? Која је виша организациона јединица од Вашег одсека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једном поновите. Били сте шеф?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Шеф Одсека за сузбијање општег криминалитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, добро.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Која је виша организациона јединица од вас?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Одсек за сузбијање општег криминалитета је у саставу Одељења криминалистичке полиције, значи ми нисмо самостална организациона јединица.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Је ли у оквиру вашег одсека су крвни и сексуални деликти?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Јесте, у оквиру мог одсека.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли има, како се зове, та нижа јединица или нема ни нижа?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Нема, то је линија рада.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Линија рада?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Није формиран ни као оперативна група ни као одељење већ као линија рада.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А крим. техника да ли је у вашем одсеку или у неком другом одсеку?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Крим. техника је посебан одсек.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Посебан одсек је крим. технике. Хвала. Реците ми у време рата излазила је увиђајна екипа. Из којих чланова се она састајала, мислим по линјама рада?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па увиђајна екипа је излазила, значи оперативни радник који је задужен за ту линију, да ли је то крвни, сексуални, да ли су имовински деликти, оперативни радник а њих предводи истражни судија ако излази, ако не излази радимо увиђај по овлашћењу.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, да ли ту спадају ови крим. техничари који иду на?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да, обавезно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А добро, колико њих иде људи на терен из Призрена на пример за Ораховац?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да, да из Призрена за Ораховац ни 10 не би могло да оде без полиције јер тада није било проходно, није било безбедно да се иде тамо, имали смо и у Ораховцу који су вршили увиђај.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, питам Вас господине као примера сам рекао Ораховац. Иду на терен да изврше увиђај из Призрена и рекли сте оперативни радник иде неко из крим. технике, колико укупно људи иде из Призрена да обави тај посао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па најмање два оперативна радника и један или два крим. техничара са истражним судијом.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли се у то време поред те тројице или четворице које сте рекли, шаљу људи који ће да их обезбеђују?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Обавезно. Значи и полиција.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро кад избројимо толико људи колико сте рекли то не може да стане у један аутомобил?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па нормално, ишли су они са, полиција је имала своја возила блиндирана, ми смо ишли са цивилним возилима.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Али ми смо овде чули доста сведока који су радили по неким линијама рада, на пример привредни криминал, кријумчарење итд.,

да су ишли у обезбеђења ваших оперативних радника. Да ли је то тачно и да ли је то Вама познато?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Било је случајева рецимо да ето појачамо, често смо Николу Мојсића послали, рецимо Златка Жемберија, ајде прикључите се чисто да вас буде више евентуално јер се често дешавало да буду и нападнути из даљине итд., рецимо према Ораховцу у том селу целина малтене ми имамо возила да прође а да не буде нападнут.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала. Да ли су сва та лица носила кратко и дуго наоружање кад су ишла на терен?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Сви оперативци из мог одсека морали су да носе те блузе и морали су да носе и кратко лично наоружање, значи пиштоље и хеклере обавезно, без тога нису смели да иду.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А реците ми је ли Вам познато нешто и да ли је то било у Вашој надлежности уопште Вашег одсека, у вези заштите имовине предузећа, фирме, напуштених продавница и робе?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: То је посебна прича, ми смо и око тога водили рачуна. Привредни криминал је био максимално укључен око заштите те имовине како приватне тако друштвене и магацини и куће и сва роба која се затекла тамо да би се заштитила записнички се одузимала са финансијском и тржишном инспекцијом, значи оперативни радник, крим. техничар, тржишна инспекција, финансијска инспекција пописивала је ту робу и складиштила записнички предавала у магацин ради чувања без обзира да ли је била приватна имовина Албанаца, Срба или друштвена имовина.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Разумео сам. Само бих Вас питао сад да ли је то имало везе с вашом линијом рада или вам је то познато?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: То ми је познато али није имало везе са, али се дешавало, ја сам имао случај да оперативци нађу тамо у кући неке апарате које ако би оставили ови би покрали, долазе цивили, долазе лопови, усликали, пописали и донели и записнички предавали у магацин радницима привредног криминалитета, односно тржишној инспекцији која је то чувала. Значи, строго се водило рачуна око те имовине. Боље је склонити и ставити у магацин него да остане незаштићена тамо на тим отвореним кућама итд.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није ми јасно, ово на крају сте сад говорили кад се деси на пример убиство на територији Суве Реке, где се то заводи у којим књигама Суве Реке и кога они обавештавају после тога?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Сува Река има свој дневник догађај као што има и СУП Призрен и свака полицијска станица, има свој дневник догађаја и прво се заводи у дневник догађаја код шефа смене, заврши се увиђај, поново се шеф смене обавештава шта је предузето, која је екипа извршила увиђај. Ако се подноси кривична пријава, она се не заводи у Сувој Реци јер нисам сигуран могуће, јер они су касније, значи заводи се у Сувој Реци, кривични уписник долази код нас пропратним актом и даље прослеђујемо надлежном тужилаштву, онда се суду.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Да Вас питам да ли је могуће да се нешто деси да се пријави из Суве Реке да буде евидентирано у Призрену, а да не буде у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: То ми изгледа нелогично, не би требало јер то заводи управо онај ко обавештава, сад зашто би он нас обавестио ми да га заведемо у Призрену а не онај у Сувој Реци који је био први дужан да га евидентира јер догађај се заводи у дневнику догађаја по територији, тачно се знало шта је подручје Суве Реке, шта је подручје Призрена.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Али сад поменусте неки број кад сте се исправили. Да ли је тај број изворни, матични, онај који је евидентиран у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да, Сува Река је имала свој кривични уписник и ту су се заводиле кривичне пријаве, кад говоримо о кривичним пријавама.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нисмо још дошли до кривичне пријаве, дошли смо до догађаја који је нађен леш и пријава дежурној служби СУП-а Призрен. Само то обавештење да ли се заводи у неке књиге да је пронађен леш, да ли добија неки број, то сам хтео да Вас питам?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: То се заводи у Сувој Реци, значи тамо где се десио тај догађај а увиђај организује.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То ми је јасно, само о администрацији причамо, не причамо о радњи.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да, да, по месту где се догађај десио.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли тај број који је заведен у Сувој Реци се и код вас негде у Призрену везује, води?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: С обзиром да то полиција ради а мислим да се не заводи два пута, већ се завео само у Сувој Реци, а овамо се

кроз извештај провлачи у Призрену јер генерални збир није извештај дневни, шаље дежурна служба СУП-а Призрен за читаво подручје тако да он пролази кроз дневник извештаја али ДД број мислим да не добије у Призрену добија само у Сувој Реци.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Само као догађај?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Дневник догађаја ДД, али то су послови полиције не држите ме за реч.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ако сам Вас добро разумео да сте те догађаје са смртним последицама о томе слали извештај штабу у Приштини?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да, свакодневно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ако се нешто десило 26. марта у Сувој Реци, ако сте Ви имали то сазнање, да ли би о томе обавестили штаб у Приштини?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Обавештавање штаба сутрадан.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Сутрадан, значи 26, 27?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: То је дневно извештавање.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Значи, дневни извештај се слао штабу?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Дневно извештавање, а јесте и дневни извештај, а уз то и депеша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хитним случајевима и телефоном, је ли тако?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не, не, телефоном то су шефови смене у хитним случајевима, значи поред дневног извештаја који је слат њима ишла је редовно депеша сходно упутству о начину извештавања, наравно наше интерно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Кома је ишла депеша, да ли је штабу ишла депеша?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да, да штабу и МУП-у, Управи криминалистичке полиције.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: И МУП-у? Добро. Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Изволите?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Малочас сте говорили да је у Сувој Реци било доста крађа, значи кривичних дела из области општег криминалитета. Да ли знате ко су били учиниоци тих кривичних дела, да ли је то расветљавано? Да ли сте успели да неке учиниоце тог кривичног дела и откријете?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па поприличан број кривичних пријава је поднет против познатих извршиоца али они су процесуирани извршиоци и притворени. Е сад, колико их је било не бих знао, али баш је

било прилично, ја мислим можда око 20-ак тих догађаја где смо имали извршиоце, одузети предмети и они притварани.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су на том подручју међу овим учиниоцима кривичних дела били учиниоци кривичних дела који су деловали у групама, у бандама и да ли су исти били наоружани?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Колико се ја сећам није било у групама, у бандама, у неке организоване пљачке. Ту тамо неко нађе, упадне, узима из дворишта трактор, покупе телевизоре, оне сателитске антене, патрола сретне у путу где су нашли, они буду искрени и кажу у тој и тој кући Албанца, одузима се, они се приводе и притварају. Нешто организовано са претњом оружјем не знам да ли је било на подручју Суве Реке, не сећам се.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ја бих Вас замолио ако бисте могли да се сетите да ли је међу овим извршиоцима кривичних дела било лица која су ромске националности?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Било је и Рома, било је мислим на подручју Мушотишта мислим да је било и Рома.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На подручју Мушотишта?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Мислим да је било и Рома, било је и Срба, било је и Албанаца.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је на подручју Суве Реке било лица ромске националности који су чинили ова кривична дела?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Мислим да је било, нисам опет сигуран, али мислим да је један или два случаја да су Роми у Мушотишту украли неку робу па су њих процесуирали, али нисам сто посто сигуран.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, идемо даље.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Онда је био поприличан број, укупна бројка се креће тих притворских предмета негде око 90 и нешто, и за све постоје кривичне пријаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније молим Вас.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Још једно питање. Малочас сте објашњавали да када су у питању ова најтежа кривична дела, кривично дело убиства, да ли шаљете извештај, не Ви него Ваши претпостављени старешине, начелник ОКП-а и начелник секретаријата штабу МУП-а. Објасните нам да ли то шаљете и штабу Управе криминалистичке полције у Београду и да ли се ради о идентичним извештајима? Када се ради о најтежим кривичним делима, рецимо једно убиство, два убиства и каква би

евентуална процедура била ако бисте дошли до сазнања да је на пример у једном догађају страдало пет лица итд., или већи број лица?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Потпуно исти извештај је слат, значи штабу МУП-а у Приштини и Управи криминалистичке полиције. Значи, депеша садржајна, опис догађаја, предузете мере, извршио увиђај, извршилац познат, непознат итд. Онда се за сваки догађај па и у ратним условима ту и тамо када се могло, радио комплетан план мера и радње на расветљавању тих догађаја. Ја сам урадио бланко обрасце да тачно прецизирам и мерама и радњама које треба предузети па сам онда радио комплетно план за тај догађај, за сваки догађај, све то стоји у предмету, то, то.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Извините молим Вас, само да појаснимо једну ствар. Ви сазнате да је неко лице учинило неко кривично дело и види да је негде пронађен неки леш. Када Ви о томе обавештавате Ваше претпостављене старешине, мислим по линији рада ОКП? Да ли то одмах или после првом слободном поштом како иде то?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Када ми завршимо увиђај обавестимо истражног судију, односно са лица места, ми са лица места већ контактирамо истражног судију и тужиоца шта имамо тамо да би он могао да нам да инструкције с обзиром да није изашао, ако је изашао нормално на увиђај. Када све то заокружимо онда достављамо извештај штабу МУП-а, значи шта имамо, идентификован леш, није идентификован, предузете мере те и те, ко је од судија био на увиђају, шта је наложено, шта је урађено, значи али одмах иза тога кад се дефинишу одређене ствари.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Када су у питању тежа кривична дела и евентуално ако би на пример којим случајем да је било више лица која су страдала у том случају, да ли би онда штаб МУП-а, штаб ваше криминалистичке полиције дао вама додатне инструкције и да ли бисте Ви били обавезни да их више пута обавештавате?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да, да, дешавало се нормално да они нама дају инструкције и да ми радимо по тим инструкцијама и да, али око тога виши контакт је имао мој начелник, он је мени само преносио шта је требало урадити, конкретно за Пусто Село је штаб обавештен, давали инструкције, обавештавани су сукцесивно свака радња, мислим дневно докле се стигло док није све дефинисано до краја.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли по оваквом начину рада да ли је Управа криминалистичке полиције сваког тренутка обавештена шта се ту догађа на подручју?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Управа криминалистичке полиције и штаб МУП-а су дневно извештавали. Е сад, сваког момента али дневно јесу сигурно, сваког дана.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли има још питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само остаје ми нејасно. На основу чега сте Ви то утврдили да су људи из цивилне заштите, употребисте термин «померали лешеве», а данас рекосте «премештали лешеве». На основу чега сте Ви то утврдили да то јесте тако било?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па тог дана ја сам погледао документацију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је, Ви гледате документацију па Вас питамо.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: И тамо службена белешка каже «изашао сам на лице места, обавештен од цивилне заштите да се ту и ту налазе лешеве, ја сам дошао на лице места, затекао сам радника из цивилне заштите који су ми рекли да су ови лешеве били 2 км ниже поред реке па смо их ми пребацили», тако сам ја дошао до тога, а зашто су их они пребацивали, ко им је рекао да их померају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте у поступку код заменика тужиоца употребили термин «померили», померити лице места јесте кад предмет или особа или било што друго са лица места остане на лицу места али не на оном месту на коме је било али ту је на лицу места, то је померено, а премештено је већ нешто друго?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ја користим премештено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро разумем, сад ми је јасно. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени да ли имате питања? Изволите оптужени Јовановић?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Добар дан господине Милосављевићу. Ја ћу Вам поставити једно питање. Реците ми да ли знате да ли је могуће да Ваши људи изађу на терен а да Ви о томе не будете упознати?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не знам на коју мислиш, да ли је она у седишту или?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Које излазе на увиђај, рецимо извршено је кривично дело убиство рецимо или више убистава, а да Ви о томе не будете упознати. Да ли је то могуће да се деси?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Увиђаје организује шеф смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, конкретно одговорите.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Одговорите на моје питање.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не бих смао да иде на увиђај ако ја не знам, ако би већ отишао по препоруци шефа смене онда би морао да се јави јер ја сам био тај који сам морао да обавештавам судију док су они на лицу места јер они тамо телефона немају, они мене радио везом обавесте о једном догађају, а ја контактирам тужиоца и судију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви стално причате по правилима. Конкретно одговарајте на питања, немојте правила, одговорите.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Није могуће, просто да није могуће.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: А реците ми сада како Ви, ја сам овде сведочио пред овим судом и то, да је била увиђајна екипа 26-ог када се десио тај несретни случај или злочин и шта је то рађено и то?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ја имам двоје деце, ја сам спреман да се закунем у двоје деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе микрофону, окрените се већу молим Вас.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да за овај случај нисам знао, значи да се закунем у двоје деце да за овај случај нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би за било који случај сте знали тог 26. марта да је била увиђајна екипа, за било који случај?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па да ли је био, то стварно не знам, али мени није познато. Ја би на исти начин поступио као и свуда до сада.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Значи ја лажем?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не, не дај боже.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: А реците ми онда како објашњавате да сведок «А», тај ту кога Ви не познајете ту како он тврди, а ваш радник се појављује тамо на лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, не можете сада да добијете од сведока нешто што он говори, што је рекао, то је рекао и готово. Одговорио је на моје питање исто, он то не зна.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: А реците ми приликом изласка на увиђај да ли је могуће да изађе увиђајна екипа без крим. техничара? Услови су такви да не може да се задокументује да се напише само службена белешка и нешто да би оставило трага?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: То би био кус посао без крим. техничара нема шта да тражи на лицу места јер мора све да задокументујемо, ми камере где смо имали употребили, где нисмо имали макар фотоапарат у боји да се слика, шта ће он без крим. техничарем тамо.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: А да ли је било случајева таквих?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Код мене не.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Добро, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поново да Вам предочим да је сведок «А» говорио само да су та два лица изашла, да је један од њих био Ћеза и да су изашла из мерцедеса, колико се сећа да је био жуте боје, да је у питању камион?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не, не сећам се да смо ми имали, ниједно нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања? Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Познајете ли Миљковић Милутина, нисте га помињали?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је тај човек?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је али.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Он је радио у одељењу полиције у Призрену, а упућен је у Сувој Реци, тачно не знам да ли почетком бомбардовања, можда мало касније али отприлике у то време, не бих знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због чега је упућен у Суву Реку?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па и Сува Река и Ораховац су проблематична места, тамо су напади свакодневни били, терористи свуда окол и као отприлике ја сад причам јер ја нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви учествовали у неком колегијуму?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Нисам био после тога, нисам био члан колегијума начелника али оно што ми је познато причам да је био упућен тамо колико је мени познато на испомоћ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На испомоћ чега? Ако сам схватио зато што терористи нападају Суву Реку па Миљковић иде да спасе Суву Реку од терориста, јесте ли то рекли?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ради организације послова, ето отприлике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да нешто у организацији послова није ваљало па је Миљковић отишао тамо да помогне или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Збиља не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је посао полиције ОУП-а Сува Река да се бори против терориста или неко други то ради?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: За Суву Реку оно што ме је шеф смене обавестио ја нисам имао везу нити сам могао да чујем шта се дешава на терену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја Вас питам да ли ОУП Сува Река води рат против терориста?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Води држава Србија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је он упућен да помогне јер нападају терористи, ево сад то питам?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Миљковић Милутин је полицајац са добрим искуством, радом полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то Вас питам.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да би могао да помогне у организацији, у заштити то мало Срба што је остало тамо, у том смислу је он и послат по мени. Да није те полиције било и војске не знам да ли би нас изашло стотинак из Призрена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је радио Миљковић до тада у Призрену?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Био је у одељењу полиције инспектор, а пре тога је био командир у Сувој Реци, мислим да је радио неко време па се вратио у Призрен, па је био начелник одељења полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је ли од тог тренутка боље рађено од кад је Миљковић упућен, да ли се боље радило у Сувој Реци него пре тога?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не бих могао да Вам одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можете, па не може ни такво питање молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите оптужени Митровић?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само једно питање. Моја јединица је боравила око 11 месеци, а можда и мало више на подручју СУП-а Призрен. Ви сте били шеф једне службе која прати законитост рада или сузбијање криминалитета која води те послове. Питање је, Ваша сазнања о мојој јединици, најкраће сам могао да кажем или да ли сте имали неки случај процесуиран или сазнања да се та полиција бави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете оптуженог?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Знате како, ми смо се виђали у згради СУП-а али нисмо нешто сарађивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виђали сте се?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Виђали смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите га у то време како је изгледао пошто сте га виђали, како је изгледао?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Мислим да је имао маскирну униформу, да ли беше она, у маскирној униформи је долазио ту у задње време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад маскирна униформа, Ви ваљда знате какве су то маскирне?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Полицијска маскирна униформа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то полицијско маскирна униформа?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Није сиво-маслинаста али светлија мало, не бих знао како да опишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сиво-маслинаста?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Плаво-маслинаста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте молим Вас, прецизно одговорите оно чега се сећате. Не разумете се у униформи?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Али да видим униформу могао бих Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се разумете у боје?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Плаво-маслинаста, плаво-сива.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја бих замолио сведоку да покажем фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте полако. Реците, ајде опишите га осим униформе како је изгледао? Да ли је носио чинове?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Носио је чинове, мислим да је био по чину мајора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио, да ли сте видели?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не бих се сетио да ли је имао овде на овом делу, нисам сигуран, нисмо се ми често виђали, он је ето у пролазу прошао би ту и то толико је било.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли можемо да покажемо сведоку фотографију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Није одговорио на питање, његова сазнања о мојој јединици да ли је то борбена јединица, јединица склона вршењу криминала, насиљу и његова сазнања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли знате то?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да вам кажем, ја немам сазнања да је ико од његове јединице, бар оно колико је мени познато, извршио неко теже кривично дело, знам да су часно радили, посебно Митар да се борио за српски народ доле, то ми је познато и да је савесно радио, а сад све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То знате?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: То знам.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли вам је познато.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Био је врло цењен у Призрену.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли Вам је познато када смо требали да напустимо Призрен по Кумановском споразуму?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Па да вам кажем, то је иза 10-ог и ви и ми, а ми смо напустили 14. јуна.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Требали смо 10. а напустили смо 14. А зашто смо напустили 14?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Једну ноћ смо остали у том «Путнику», преспавали комплетно са породицом, конкретно ја са мојом супругом и двоје деце јер нисмо могли да изађемо тај пут једини правац којим смо требали да прођемо, терористи су са свих страна блокирали па је

КФОР предузео неке мере да их отклони и удаљи да би нам омогућили пролаз камиона.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Извлачили смо и спашавали спрски народ из села?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Јесте и већина је тада изашла тог дана са полицијом.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам могао да побегнем 10. и да оставим на хиљаду да људи погину, изашао сам жртвујући своје људе и свој живот и из Призрена смо 14. напустили са преко 20-30.000 цивила војске и полиције које смо херојски извукле, ето то ће сви да потврде, а не да нешто друго радимо због чега смо сад овде. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања да ли има још неко од оптужених да постави питање сведоку? Нема? Да ли Ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Само Радојка Репановића знам преко 30 година, изузетно частан радник и поштен. Гледам његова породица и деца како се муче, а мислим савесно је радио и знам, познато ми је јер смо ми и генерација у неку руку да је увек оцењиван високом оценом и да је заслужио то радно место, а све остало не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да изјавите, нешто што Вас нисмо питали, можда Ви сматрате да је битно?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не бих судија ништа, ја имам страшне болове, сво време се држим, имам камен у бубрегу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите из Крушевца?

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Из Крушевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове доласка? По нашем извештају цена повратне карте је 1.300,00 динара.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: 1.250 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ сведоку 1.250,00 динара на име трошкова превоза.

СВЕДОК МИЛИВОЈЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ако падне на терет оптужених одричем се, ако није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад на чији ће терет пасти. Добро хвала, можете ићи. Хоћете позвати сведока Југослава Јовановића.

Суд је по службеној дужности, Ви имате право да предлагете наравно. АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Овде се изводе докази за које није одлучено да се изводе. Тужилац је у оптужници предложио сведоке и неке писменим путем и госпођа пуномоћник оштећених, а сад долазе неки сведоци које нико није предложио а треба да се изведе доказ нити је веће одлучило да се ти докази изводе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Председник већа по службеној дужности је позвао сведоке.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја мислим да прво треба веће да донесе одлуку да се изведе доказ па онда да се позивају сведоци, а додуше имамо ми средства за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, имате право да предлагете као што сте и све време имали право да предлагете?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Постоји поступак како се одлучује о извођењу доказа и који докази се изводе. Ова фаза извођења сведока које је предложио тужилац. Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је одустао од појединих сведока, али је веће одлучило да те сведоке позове.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Слажем се, а онда треба да кажете веће је одлучило да се ти и ти сведоци у овој фази сад изводе као докази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па наравно да је веће одлучило.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па није наравно, саслушавамо сведоке тужилаштва.

Сведок ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Јовановићу. Ви сте позвани у својству сведока. Хоћете нам дати Ваше име и презиме пуно које је?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Југослав Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: 07.09.1966. године у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца? Мало гласније молим Вас.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Од оца Богомира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је Ваша адреса становања?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Тренутно у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, укључите сад микрофон. Нисте укључили. Адреса становања?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Миљаковачки извор 7Г.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Тренутно незапослен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни. Не можемо да наставимо, морала бих да направим паузу. Јесте ли сагласни да Вас Мирјана Несторовић сад брани?

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је по одобрењу председника већа, бранилац оптуженог Петковић Зорана, адв. Милан Бирман напустио судницу на кратко а у наставку главног претреса Петковић Зорана, браниће адв. Мирјана Несторовић као и оптуженог Петковић Мирослава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сагласни? Добро.

Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли сте разумели?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовановићу, марта 1999. године, где се Ви налазите?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Налазим се у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којим пословима сте били?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које послове сте обављали?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па био сам ангажован као војни обвезник у згради Савезног министарства народне одбране где сам конкретно радио на уређајима везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте били на тим дужностима?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па на тим дужностима практично читаво време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Читаво време?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте имали канцеларију?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па добро, мењале су се локације али испочетка је то било у згради Савезног министарства, то је популарни Војни одсек, значи на спрату буквално то је било неко поткровље где су била та средства везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, дакле, бомбардовање, почетак бомбардовања објављено је да је то 24. марта 1999. године. Да ли можете да се оријентишете да Вам то буде на неки начин, ето тако да Вас подсети где се Ви тад налазите? Јесте ли све време на уређајима везе, да ли сте имали нека дежурства?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, да, било је пар људи који су се ту мењали значи, то су биле смене, заборавио сам искрено да Вам кажем, не знам 6 сати или 8 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био непосредно ту надређен?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Непосредни је био Зоран Станисављевић, он је имао чин чини ми се поручника у то време, слагаћу вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран Станисављевић?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли уопште Вам је нешто познато везано за страдање породице Бериша?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, познато ми је из медија оно што је познато већини људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из медија?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то први пут чули?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па када је први пут објављено у медијима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада у то време док сте били у Сувој Реци ништа нисте чули?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је радио на бензинској пумпи?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па било је више радника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка бомбардовања марта ко је радио?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па радио је извесни Јашар, па је радио извесни из Села Мушотишта, заборавио сам како му је име, радио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још радио?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Како сте рекли од почетка бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо, немојте од почетка и пре ко је био на бензинској пумпи?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Ко је био на бензинској пумпи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, ко је радио?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Радио је, рекао сам вам, господин Јашар и још један његов колега Албанац мислим да је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле је Јашар радио?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па не бих знао да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Почетка марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па неколико дана после рата. Да ли је то недељу дана, десет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са Јашаром?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А ко је после Јашара дошао?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Дошао је Петковић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после Петковић Зорана?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: После Петковић Зорана Јовановић Славомир, мој брат рођени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, да ли знате због чега долази Петковић Зоран, а због чега долази Ваш брат, како се то одвијало?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па како се одвијало, људи су ангажовани једноставно, то мене немојте да питате, ја о томе не могу ништа да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ту на уређајима везе, дакле присутни сте, у згради сте. Да ли сте имали прилике да чујете да ли су биле неке експлозије, дакле у Сувој Реци тих дана од почетка бомбардовања? Да ли је било пуцњаве?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Било је пуцњаве, било је експлозије са свих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви први пут чули у Сувој Реци да је било експлозије и да је било пуцњаве?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Ја да Вам искрено кажем, ја мислим да је то одмах са првим или са другим даном рата почело да грува на све стране, одозго, лево, десно, нисмо ту били пуно поштеђени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте Ви конкретно чули баш у Сувој Реци да се догодило тих дана, почетком, разумете, од почетка бомбардовања?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Било је бомби одозго и свега и свачега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, где је било пуцњаве?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не знам, то се чуло по граду, чуле су се и детонације јаке и са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Читаво време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Читаво време? Да ли Ви знате где је Тржни центар, Занатски центар?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то удаљено од зграде Ваше где сте Ви боравили?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па не бих знао искрено да Вам кажем, али слободно то је једна улица где ова иде зграда Скупштине општине, па иза зграде Скупштине општине иде зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ту пар метара, је ли тако, колико смо ми имали прилике да чујемо од осталих сведока.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Стотинак метара рецимо слободно процена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да ли је одатле из тог дела допирала нека експлозија, пуцњава?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана почетком бомбардовања?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да вам кажем ја и нисам сво време био ту. Мени је супруга била у другом стању и требала је сваког тренутка да се породи па сам ја често био у паузи и ишао кући, искрено да вам кажем плашећи се за њен живот и онда се она 06. априла 1999. године породила у Призрену, једва смо живи стигли до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је Ваша кућа, где сте Ви становали?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваша кућа у Сувој Реци?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: То је био стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је стан?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па како да вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните слободно.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Ако може да се каже неки центар града, то је магистрални пут Сува Река, односно Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на полицијску станицу, у односу на зграду где сте Ви?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: У односу на полицијску станицу је, ја не знам у километрима, то је можда километар и по, два километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Призрену кад се иде?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, према Призрену тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код хотела «Балкан»?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре хотела «Балкан»?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да. То је једна од задњих зграда направљених у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у Сувој Реци виђали нека униформисана лица, мислим на полицију да ли је било војске?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте виђали да ли имате сазнања?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Кога смо виђали, па у основи то су биле војно полицијске снаге искрено да вам кажем, е сад, ту је било доста људи са стране који су дошли, људи које једноставно не познајем. Све су то биле маскирне униформе и нисте могли да дефинишете шта су, које су, да ли су припадници полицијских снага или војних, једноставно пуно војске је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите тих првих дана запаљене куће?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Запаљене куће па било је ја мислим, ја мислим да је било, можда првих дана не баш али након три, четири дана да било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су биле те запаљене куће?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па мислим ужи центар није али са стране било је кућа која су, евидентно видело се да су гореле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било отприлике да ли знате?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не знам, али је било доста касније мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате чије су то биле куће?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Конкретно не знам имена и презимена ако мислите на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је тих првих дана било неких лешева у Сувој Реци на рештанском путу?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Крстић Мирослав?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Како сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крстић Мирослав.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Знам једног Крстића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Војном одсеку је био.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, можда му је право име Мирослав, он је познат као Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је био саслушан овде он је рекао да је тог дана када се десио тај случај у Сувој Реци када је страдала породица Бериша да је, дакле у то време да сте Ви ушли у зграду, да сте плакали и када Вас је Крстић Мирослав питао шта је Југо зашто плачеш, прво је помислио да му је можда неко страдао од чланова породице, можда брат који је такође ангажован у Територијалној одбрани, а Ви сте му одговорили не, убили су Јашара Беришу?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се ја тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се тога?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Нишавић Милован?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Нишавић Милован знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Јашара о томе шта се догодило са Јашаром Беришом сведок каже да сте Ви то рекли?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете не? Ништа Вам није познато везано за Јашара Беришу и за страдање породице Бериша?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Рекао сам вам на почетку у којој мери ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икога од породице Бериша познавали у Сувој Реци? Од када сте Ви живели у Сувој Реци?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па читавог живота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Читавог живота? Да ли сте познавали некога?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: То Вам је госпођо судија огромна породица, то је практично половина Албанаца у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икога познавали осим Јашара Берише?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Знао сам, ми смо били пријатељи али то је било оно из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што би мислите Крстић Мирослав рекао и описао ту ситуацију да сте Ви ушли, да сте плакали, да сте рекли Јашара Беришу, зашто би рекао да сте баш то Ви рекли?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Да ли сте чули за исељавања нека, да ли су била, да ли су пролазила кроз Суву Реку на периферију да ли је било колоне?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су почеле те колоне?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па искрено да Вам кажем не знам да ли је било, али то је било рецимо неколико дана по отпочињању агресије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто? Зашто су се стварале колоне, да ли имате то сазнање?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не знам, не знам, само знам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Што се мене тиче да сам ја имао неку контролу ја то не би дозволио по било коју цену. Ето то. Толико могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте Ви први пут чули да је Јашар Бериша страдао, је ли тад кад сте и ово чули за ово страдање породице Бериша преко медије?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па искрено да Вам кажем за њега нисам чуо, чуо сам генерално за породицу да је 40-так људи страдало тада у Сувој Реци и то је сво моје сазнање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је преко медија што сте чули?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања. Питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад сте Ви ангажовани у то одељење средстава везе у Војном одсеку, кад сте мобилисани?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па искрено да вам кажем да је то било дан пре него што су, званично што је почело или два дана, слагају вас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пре него што је званично почело?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Почео рат, агресија, како год хоћете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Бомбардовање, да ли знате кад је почело бомбардовање?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па 23. би требало да је у ноћи између 23. и 24.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 24. увече у 8 сати, у 20 сати увече.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Нисмо баш са сећањем најбољи али то је вероватно тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, тих првих дана да ли се у Сувој Реци што дешава у подне, око подне? Пуцњава, бомбе, да неки људи који овде сведоче кажу да су помислили како је нападнута Сува Река, нападнута зграда полиције, да ли се Ви сећате тако чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Ја сам рекао на почетку госпођи да је било грувања са свих страна, значи и одозго и артиљеријске ватре и пешадијског наоружања, чуло се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А кад је то било?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па било је сво време рата.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Било је сво време рата, ја Вас питам тих првих дана, ево какав је био први дан, сетите се, ја знам своје прве дане почетка бомбардовања, верујте ми. Да ли се Ви сећате?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Превише тражите од мене господине, али било је свега тога вероватно, значи свега.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли Ви били наоружани, јесте ли дужили наоружање?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли имали униформу?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Сви смо били наоружани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли Ви тих првих дана учествовали у неким акцијама, ту у Сувој Реци са оружјем?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: То мој задатак није био. Ја сам рекао на почетку које је било моје задужење.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли били ван свог посла и ван своје зграде, где је та зграда, да ли сте нам објаснили где је та зграда.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Мислите на зграду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зграда војне, та тако је Војног одсека.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Рекао сам вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: То је сам излаз да кажем периферија Суве Реке иза практично зграде Скупштине општине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Иза зграде Скупштине општине, а шта је са преке стране?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Занатски центар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Занатски центар, где је ту зграда полиције?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Зграда полиције је још неких.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико далеко би била зграда полиције од Општине?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па ја не знам да ли је 400 – 500 метара рецимо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Један сведок нам каже, ја мислим да је то био баш овај Крстић, каже помислио је да је нападнута зграда полиције, толико је пуцало и грувало и није било пуцњаве до тада, није било никакве посебне пуцњаве знате. И није једини који нам је то рекао.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па не знам, пуцњаве је било нон стоп, сваки дан, свако вече и ноћу и дању.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Нишавић?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па не знам на кога мислите, то је једна повећа породица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништавић Милорад?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Господин Милорад је био, колико ја знам, радио је у Државној безбедности, при Министарству унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали тих дана?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па да вам нешто искрено кажем и нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове Ваш брат Славомир или Славољуб?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па право име му је Славомир али можда неки онако у говору бркају па га зову и Славољуб.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што ја имам записано да је он Славомир а Ви га данас помињете као Славољуб.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Славомир, Славомир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте Ви имали контролу, Ви то не би дозволили. Шта не би дозволили?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не бих дозволио да ти људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога би спречили, шта би то урадили па не би дозволили?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Једноставно не би дозволио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Према коме би то преузели неке акције па не би дозволили?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Једноставно не бих допустио да иду зато што сам сматрао да је то лоше и да није добро једноставно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па хоћете ли само да нам објасните шта то није добро и шта је то лоше било?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па лоше је било једноставно што су ишли, требали су ту да остану. Ето то је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли они сами ишли или их је неко терао, ето то Вас питам?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Нико званично, колико ја знам, није их истерао али шта да вам кажем, ишли су. Ја сам првог дана рата рекао неким мојим пријатељима да је ЦИА ово изрежирала не би боље режирала, по мени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А пријатељи Ваши су Албанци, Срби?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Срби.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Срби? Обзиром да сте ту одрасли, јесте ли имали пријатеља међу Албанцима?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: То слабо, нисмо се, бар ја нисам се дружио. Нешто пар Албанаца који су били музичари па смо тако неку страст делили помало са њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У коју школу сте ишли рецимо да Вас то питам? Где сте ишли у школу?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: У Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А средњу школу?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: То је средња школа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да ли је било Албанаца ту?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, то су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па зар немате неког пријатеља Албанца?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па да вам кажем пријатеља имам врло мало и Срба, а познаника неких и тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ти музичари Албанци одакле су они?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Ту мештани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мештани? Из које породице?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не бих знао да Вам кажем, заборавио сам то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заборавили сте како се зову пријатељи с којима се дружите?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Знам како се зову, али ако мислите на породицу Бериша ја мислим да ниједан од њих није из породице Бериша, мада је то, рекао сам вам на почетку, велика породица малтене половина је била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали овог човека која сте поменули који је радио на пумпи?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па онако из виђења, ништа посебно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које је он годиште био?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па не знам, старији је био, не знам, он је тада могао да има слагаћу вас 50 година рецимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте преко те радио везе тих дана почетком 24, 25, 26, 27. марта, шта је Ваш посао био, шта сте саопштавали и коме сте шта саопштавали?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па ништа практично нисмо саопштавали, то је била посредничка линија између јединица. Ми смо имали практично војно територијални одред који је био задужен за безбедност мештана, то су села у српској општини која су била насељена српским становништвом и то је то, то су људи који су чували своја практично своје куће и своја села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је Ваш посао био да с њима ступате у контакт или шта?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Комуникација, контакт између делова тих јединица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Познајете ли др Бобана Вуксановића?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, да, познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А хоћете да нам опишете какав је то човек био, да ли је то био неки утицајан у Сувој Реци, само доктор или је још нешто био?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па био је доктор по томе је познат, као врстан доктор, дијагностичар, а имао је и тај ген за политику, бавио се политиком, био је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта значи имао је ген за политику?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Волео је једноставно политику, био је једно време и председник чини ми се Општине, Извршног већа, заборавио сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у време почетка рата шта је, да ли је имао неку функцију?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не бих знао да вам кажем, знам да је имао чинове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да сте га видели у униформи?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, он је био, не бих знао да вам кажем конкретно задужење али да је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је имао Ваш посао везе са доктором Бобаном Вуксановићем?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не. Мој посао је био искључиво везан за Савезно министарство народне одбране, значи за Зорана Станисављевића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имали смо једног сведока који је објашњавао да је тих првих дана нападнута зграда Општине чак и ова ваша зграда, па да су они дошли до, заузели положаје на прозорима, на степеништима, да ли Вам је познато нешто о томе?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па јесте био је један напад, али то није било можда на почетку то је било, рекао бих на крају и тада нисмо били у згради и нисмо из зграде Савезног министарства народне одбране се након не знам тачно да вам кажем, недељу дана евакуисали једноставно, није било баш пријатно седети у оном кавезу горе, а изнад главе вам штрчи антена од 20 метара и онда смо били принуђени да се изместимо, дислоцирамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како сте ишли кући?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Колима, искључиво колима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А бензин где сте куповали?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па имали смо резерв у.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, питам да ли сте ишли на пумпу да узмете бензин?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имали сте резерву?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Нигде нисам ишао, само кућа и посао, рекао сам вам из којих разлога најчешће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питала Вас је судија али нисте то нешто одговорили. Било је кажете експлозија, нешто пала је нека бомба у Суву Реку па да кажете тих дана са свих страна се пуцало. Да ли је било последица тог пуцања? Ко је пуцао? Из града или према граду?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па пуцано је са свих страна господине, откуд ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја баш мислим да знате, па нећете да нам кажете?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па добро Ви мислите да знам али не знам да вам кажем, једноставно не могу да вам кажем, не знам да вам кажем, било је грувања одозго, одоздо, са свих страна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви извештавали некога да је било грувања?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како то бринете се о безбедности а не обавештавате никога да је било грувања а то Вам је посао?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Ми смо радили у Центру за обавештавање и јављање и осматрање, како се већ то звало, заборавио сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли рекли Ви некоме ван Суве Реке да овде у Сувој Реци има грувања?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не, није то ни био мој посао. Ја сам вам рекао конкретно шта је било, то је била комуникација између делова јединица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли били обавештени да ће 25, 26, 27. бити нека акција у Сувој Реци, у околини Суве Реке? Јесте ли знали нешто о томе?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли је иначе уобичајено да има комуникацију кад војска предузима неке акције да Ви о томе нешто знате?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па знате да вам кажем, ја сам рекао да ја нисам имао никаквих контаката, то је било само између делова, то је био војно-територијални одред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли обавештавали можда то становништво у локалним селима да ће ту доћи војска да се они не?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није то посао био?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете само да Вам је Зоран био надређен, је ли тако Станисављевић?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је он имао возача?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па ја искрено да вам кажем званично да ли је имао не знам, али знам да га је повремено возио окривљени Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран Петковић?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, то знам сигурно да га је пар пута возио, мислим то што сам видео, сад не могу да тврдим да је било пуно често али знам сигурно да га је возио једно време па пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли виђали Зорана тад у то време, у почетку пошто кажете?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, виђао сам јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Зоран изгледао, можете ли да га опишете?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Како је изгледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите га у то време како је изгледао?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па у то време био је човек изразито висок, крупне конституције, грађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио униформу?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па ја искрено да вам кажем да су сви неке униформе носили, не сећам се, али вероватно да је нешто од униформе носио, сад коју униформу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: (пуномоћник оштећених) – Да ли зна за хотел «Бос» у Сувој Реци?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Чији је то хотел био?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Мислите чије је власништво?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па хотел «Бос» је ново изграђени објекат, он је не знам, слагаћу вас негде 1998. године изграђен а један од власника чини ми се да је био Нишавић, господин Нишавић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је ту било неких страних представника, ОЕБС-а или америчке службе?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Верујте да не располажем тим информацијама.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли знате да су тамо били неки странци?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знате ли за неку кућу у којој су они одсели, у којој су били смештени?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не, немам ту информацију. Знам да су били.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате уопште где су били смештени?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не, не, апсолутно не знам где су били смештени, они су шпартали по читавом Косову и Метохији.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, а да ли знате ромску породицу Трајковић из Суве Реке?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Трајковић?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па претпостављам да знам, али не знам на кога конкретно мислите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли знате?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, има Трајковића у Сувој Реци, односно било је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли сте чули за убиство неког Лазића у Сувој Реци пре бомбардовања?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, то је било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где је било и шта?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па опет вам кажем не знам тачну информацију, само знам да је човек радио у друштвеној фирми у гумарско-хемијској индустрији «Балкан белт» из Суве Реке и да је на свом радном месту убијен, то сам чуо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли знате да је после било убијено Албанаца у вези с тим убиством?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Где у?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У Сувој Реци?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте данас да сте из медија сазнали да се тада догодило у Сувој Реци, па да ли можете да кажете када је било то тада? Када је то било?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па за време рата ваљда.

НАТАША КАНДИЋ: Па да ли можете мало да се присетите када, да ли је то било, да ли знате који је то дан био, који је то датум био?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не знам. Мислите кад сам ја сазнао?

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, рекли сте данас да сте из медија сазнали када се то тада догодило па то тада?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не бих знао, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли можете да прецизирате или да ли је то било на почетку НАТО бомбардовања или касније?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је, јесте ли Ви, како сте радни дан проводили?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па рекао сам на почетку, значи то су биле неке смене дневне, ноћне, на шест, односно осам сати, заборавио сам и то је то.

НАТАША КАНДИЋ: Али увек у тој згради иза општине је ли тако?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па није било баш увек. Рекао сам на почетку доста сам да кажем бежао кући уз сагласност претпостављеног.

НАТАША КАНДИЋ: Али док сте били тих дана када сте, у то време када сте боравили у тој згради да ли је било некад нешто да се преко пута значи општине догађало што је изазвало да Ви који сте у тој згради покушате да изађете на онај прозор кроз који се види баш на улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић он је одговорио на то питање, више пута је одговорио.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било неко излажење на прозор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, питала сам га, питан је.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не знам, из зграде ту ја мислим да се и не види, чини ми се, Тржни центар, а ја сам био на поткровљу практично које је имало само чини ми се један мали прозорчић и буквално ништа се није видело.

НАТАША КАНДИЋ: И шта се види кроз тај мали прозорчић?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Ништа, колико ме сећање служи.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се види звоник на цркви?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не бих знао да вам кажем да ли се види или не, могуће да се види.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је било, да ли сте видели уопште шта да има некога на звонику на тој осматрачници?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је било негде неких снајпериста постављених на осматрачници?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате кад је убијен др Вуксановић?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Ко, извињавам се?

НАТАША КАНДИЋ: Вуксановић Бобан?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па да, то је, тад је погинуло неколико људи из наше општине.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се сећате кад је то било?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не. То је време рата, сад да ли је на почетку или на средини, или при крају, не бих знао тачно.

НАТАША КАНДИЋ: Можете ли да нам кажете или да покушате да, како то Ви знате да је, Ви сте ишли на ону пумпу по бензин за време НАТО бомбардовања, је ли тако, знате да је тамо радио тај неки Јашар, неки такође Албанац, а да онда долази после опт. Зоран? А како то, шта се то догађа да Ви констатујете да Зоран почиње да ради на пумпи?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Поновите питање.

НАТАША КАНДИЋ: Шта се то догађа, како Ви констатујете, памтите да Зоран одлази да ради на пумпи? Да ли је био неки састанак код вас, па је Ваш шеф одредио?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не, не, ја сам једноставно видео човека, шта сад, ја сам ту био у Сувој Реци 70 и нешто дана тако да сам.

НАТАША КАНДИЋ: А кад га Ви то видите? Кад га видите – на почетку бомбардовања, кад је то било?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па знате како, чим уђете колима из правца Призрена са десне стране ви аутоматски видите пумпу.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али ја питам кад, кад сте га то видели? Да ли је то било на почетку бомбардовања?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па ја не знам да вам кажем искрено, то је почетак вероватно било, непосредно почетак али.

НАТАША КАНДИЋ: Непосредно почетак?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па не знам колико је дана прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако је и рекао на почетку. Ево ја Вам дозвољавам али питан је све то, све је то питан.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате зашто он онда престаје да ради на пумпи?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па слушајте није он сам себе поставио на тој пумпи, вероватно га је поставио по задатку. Не знам да вам кажем ко је то конкретно чија је надлежност била то.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је био одсутан он, били сте заједно са Вама је радио, био је возач Ваш претпостављам, да ли је негде он био за време тих 72 дана, да ли је био одсутан због неког притварања нечега?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не бих знао. Због чега?

НАТАША КАНДИЋ: Због притварања, хапшења?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па колико сам ја чуо јесте, био је.

НАТАША КАНДИЋ: А када Ваш брат онда долази на пумпу?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па после његовог смењивања. Не знам да ли је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић рекао је, објаснио је, ишао је редом тачно ко је кад био на пумпи.

НАТАША КАНДИЋ: Ја покушавам да питам да видим како зашто долази Зоран Петковић који ради код њега, који је возач, па како он то региструје кад друге ствари не региструје па покушавам да питам.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па слушајте, ја сам 72 дана био у Сувој Реци госпођо.

НАТАША КАНДИЋ: Па да и то Вам је преко пута, па ја само питам шта је то што одлучује да Ви примећујете да нема Јашара а да има Зорана, да ли је то зато што Зорана нема на послу или зато што нема Јашара, зашто, како Ви то?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Ништа ја не примећујем.

НАТАША КАНДИЋ: Ништа? А да ли нешто за та 72 дана, осим што сте нам рекли да примећујете да се људи исељавају и да је то нешто чему се Ви противите, да ли је било још нешто, нечега чему се Ви противите или подржавате за тих 72 дана?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не знам какво је то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопштено.

НАТАША КАНДИЋ: Противио се исељавању.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Ви мене сад терате да причам о неким стварима које немају везе с овим.

НАТАША КАНДИЋ: Тужилац Вас је питао да врло, онако врло конкретно у вези са тим исељавањем, па да ли можете нешто само да направите напор да нам кажете видите исељавају се људи, а ко се исељава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, питан је.

НАТАША КАНДИЋ: Није рекао ко се исељава молим Вас, уопште није поменуто да ли Албанци или Срби?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја приговарам. Ми стално употребљавамо израз исељавање, они људи кажу виде народ који одлази, према томе исељавање, па шта види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко се исељава? Ко одлази, ко се исељава, ко иде?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Па то су биле колоне Албанаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то колоне, Албанаца?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А куда су ишли?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Колоне Албанаца су пролазиле кроз Суву Реку буквално, то су сви могли да виде према, већи део та група која је ишла кроз Суву Реку ишла је углавном према Призрену.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви знате зашто су они одлазили?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли су се Срби исељавали, одлазили некуд у колонама или у групама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, понављате питања, на самом почетку ја сам га питала, објашњавао је све, понавља то.

НАТАША КАНДИЋ: Ја први пут чујем да он каже да су то колоне Албанаца судија, први пут и да иду према Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорио је о колонама.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих судија молила мало, имате тај став да је страшно мало онако непријатељски, просто чините атмосферу стално «не може тако, не може тако», мало је тешко и онако је овај предмет оптужбе је ужасан још га Ви својим ставом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, узмите транскрипе, погледајте и видећете да је сведок о томе говорио да је био питан, да је објаснио, видећете у транскрипту.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас први пут сад помиње да су то колоне Албанаца и да иду према Призрену.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па како, још је рекао да би их спречио, он је рекао да он не би дозволио.

НАТАША КАНДИЋ: Не знамо кога. Ви седите на ушима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите даље.

НАТАША КАНДИЋ: Па стварно мало се осећам, стварно ми је непријатно, не могу да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Моје питање је да ли познаје Тодора Јовановића, човека из?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не знам, да ли можете да ми кажете.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је у полицији радио, крим. техничар?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, да, познајем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Познајете га? Јесте ли га виђали тих првих дана ту од када је било то, када је почело бомбардовање ту негде око Ваших простора?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведока «А» да ли познаје да му покажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овог сведока «А», немојте му говорити име јер је заштићени сведок, да ли га познајете?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Познајем га.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли њега виђали ту негде почетком бомбардовања?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате против кога се води овде поступак?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Митровић Радослава оптуженог?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете га? Да ли познајете Репановића?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Ненада?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете, рекли сте Нишавића да познајете. Петковић Мирослава?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био Петковић Мирослав у то време да ли знате?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Петковић Мирослава нисам виђао уопште значи читаво време рата а и пре рата се исто нисмо посебно виђали нити дружили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Папић Рамиза?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Папић Рамиза да знам из виђења, популарни «Ветез Која».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања? Одбрана нема питања. Оптужени да ли имате питања? Нема питања. Да ли имате још нешто да изјавите? Ви из Београда? Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви можете нешто да нам кажете како се Ви осећате у односу на то што се догодило?

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Приговарам судија, па какво је то питање сведоку како се осећа у вези онога што се догодило?

НАТАША КАНДИЋ: Веома нормално.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Па какво је то питање? О чему сведок треба да се изјашњава. Друго судија, ја Вам приговарам зато што малопре нисте заштитили углед суда и нисте опоменули госпођу Кандић због тога што је лично увредила Вас и судско веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам схватила да је увредила ни нас ни судско веће.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Како није увреда кад неко каже да се непријатељски односите према мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

НАТАША КАНДИЋ: Ево само ја бих молила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас реците Ваш осећај, чули сте путем медија да се десио тај случај страдање породице Бериша, како се Ви осећате, то је питање госпође Кандић пошто су ти људи страдали у Сувој Реци, дакле Ви кажете да сте ту живели од рођења, знате да је то велика породица Бериша, ево кажите Ваш осећај кад сте чули како се Ви осећате након свега тога?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: То могу да кажем не знам ко је те људе урадио то што је урадио, не знам о којим конкретно су људи страдали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према већу молим Вас.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Који људи су страдали и мени је жао стварно, али никаквог учешћа у свему томе нисам имао и оно једино што могу да кажем са чисто људске стране да саучествујем са породицом, стварно ми је жао, то није требало једноставно да се деси али десило се. Ко је урадио тај нека одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Трошкове немате, је ли тако, Ви сте у Београду?

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Да, немам непосредних трошкова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле долазите, из Београда?

Сведок трошкове не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи.

СВЕДОК ЈУГОСЛАВ ЈОВАНОВИЋ: Хвала и вама, до виђења.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ПРЕКИДА СЕ главни претрес и наставља:

02.07.2008. године, са почетком у 14,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра настављамо, а сутра ћете бити обавештени кад настављамо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА